

საქმე # 210100119003025500
saqme #1/120-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

20 ივნისი, 2019 წელი

ქ. სიღნაღი

სიღნაღის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ვალერიან ბუგიაიშვილმა
თინათინ მჭედლიშვილის მდივნობით,

პროკურორ - **გ**-----
ბრალდებულ- **რ**-----
ადვოკატების- **გ**-----
თარჯიმან- **ნ**-----

მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე №040120419001

ბრალდებულ რ----- მიმართ

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

პირადი ნომერი: 3-----

დაბადების თარიღი: 10.09.1-----

განათლება: ა----- განათლების მქონე

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

რეგისტრირებული: საგარეჯოს რაიონი სოფელი ზ----- მე-17 ქ. N6

ფატობრივად მცხოვრები: დედოფლისწყაროს რაიონი, სოფელი თ-----

მიმდებარე ტერიტორია

პასუხისგებაში მიცემის მუხლი: საქართველოს სისხლის სამართლის
კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ – ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლოს წინაშე წარმოდგენილი მტკიცებულებების ერთობლიობის

განხილვისა და ანალიზის საფუძველზე, სასამართლომ გონივრულ ეჭვს მიღმა დადგენილად მიიჩნია, რომ:

რ----- ჩაიდინა ძალადობა, ესე იგი ცემა, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

რ----- მიერ განხორციელებული ზემოაღნიშნული ბრალეული ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

რ----- 2019 წლის 11 აპრილს, საღამოს საათებში დედოფლისწყაროს რაიონის ადგილ „ო-----“ არსებული მეცხოველეობის ფერმის საძოვარზე მომხდარი ურთიერთშელაპარაკების დროს თავის არასრულწლოვან ბიძაშვილს, 2----- დაბადებულ, 14 წლის ე----- გულ-მკერდის არეში რამდენჯერმე დაარტყა მუშტი და მარჯვენა ბარძაყის არეში ჩაარტყა ხის ჯოხი, რითაც დაზარალებულს მიაყენა ფიზიკური ტკივილი და მსუბუქი ხარისხის დაზიანება ჯანმრთელობის მოუშლელად.

ესე იგი, რ----- ჩაიდინა მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული დანაშაულებრივი ქმედება, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე პირველი პრიმა ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე, ბრალდებულმა - რ----- მთლიანად სცნო თავი დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში.

სახელმწიფო ბრალმდებელმა ბრალდებულის მიმართ ითხოვა გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანა, ხოლო, ბრალდებულის ადვოკატებმა მათი დაცვის ქვეშ მყოფის მიმართ ითხოვეს მსუბუქი სახის სასჯელის გამოყენება.

2019 წლის 11 ივნისს, სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში გამართულ წინასასამართლო სხდომაზე ბრალდებისა და დაცვის მხარეები შეთანხმდნენ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ მტკიცებულებებზე და აღნიშნული მტკიცებულებებით დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებზე, რომლებსაც მხარეები სადავოდ არ ხდიდნენ, დაცვის მხარეს ბრალდების მხარის არც ერთი და არც ბრალდების მხარის მიერ აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები სადავოდ არ გაუხდია, რის გამოც, ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები, რომლებიც დასაშვებად იქნა ცნობილი, საქმის არსებით განხილვაზე და აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-

ე მუხლის თანახმად, გამოკვლევის გარეშე მიღებულ იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

გარდა ზემოაღნიშნულისა, სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ გარდა ბრალდებულების აღიარებისა, სასამართლოს მიერ გაანალიზებული და შეფასებული იქნა რა მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით დასაშვებად და უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებანი, მიჩნეულ იქნა, რომ არსებობს მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება **რ**----- მიერ საქართველოს სსკ-ის 126-ე მუხლის პირველი პრიმა ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენის ფაქტი. კერძოდ, საქმის შესწავლის შედეგად სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ მოცემულ საქმესთან დაკავშირებით არსებობს ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლითაც როგორც ზემოთ უკვე აღინიშნა გონივრულ ეჭვს მიღმა დასტურდება **რ**----- ბრალეულობა, კერძოდ:

საგანგებო სიტუაციების მართვის ცენტრიდან მიღებული შეტყობინება დანაშაულის შესახებ, გამოძიებს დაწყების აღრიცხვის ბარათი, დადგენილება ე----- დაზარალებულად ცნობის შესახებ, ე----- ჩვენებები, ე----- სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი, რ----- ჯოხის ამოღების ოქმი, რ----- ჯოხი, მოწმე ე-----ს ჩვენება, მოწმე უ----- ჩვენება, მოწმე ზ----- ჩვენება, რ----- ჩვენება და საქმეში არსებული სხვა მტკიცებულებები, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ და რაც საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოს მიერ მიღებულ იქნა გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად ერთობლიობაში ასაბუთებენ ბრალდებულის - **რ**----- მიმართ წარდგენილ ბრალდებას.

ამდენად, სასამართლომ ყოველმხრივ და ობიექტურად შეამოწმა რა სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებანი უტყუარობისა და საკმარისობის თვალსაზრისით, მიიჩნევს, რომ ზემოაღნიშნულ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლივი ანალიზისა და ბრალდებულების მიერ ბრალის აღიარების საფუძველზე, მათი ურთიერთშეჯერებითა და ერთობლიობით, გონივრულ ეჭვს მიღმა უტყუარად არის დადასტურებული ბრალდებულის მიერ მის მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულებრივი ქმედებების ჩადენა, კერძოდ, დასტურდება ფაქტი იმისა, რომ **რ**----- ჩაიდინა ძალადობა, ესე იგი ცემა, წინასწარი შეცნობით არასრულწლოვანის მიმართ, რამაც დაზარალებულის ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია, მაგრამ არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

სასჯელის განსაზღვრისას სასამართლო მხედველობაში იღებს, ბრალდებულის რ----- პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, სასამართლო მხედველობაში იღებს იმ გარემოებას, რომ ბრალდებულს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ხოლო რაც შეეხება მის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებებს, გასათვალისწინებელია ის ფაქტი, რომ ბრალდებული აღიარებს მის მიერ ჩადენილ დანაშაულს, აქვთ მუდმივი საცხოვრებელი ადგილი, მისი მხრიდან არ გამოვლენილა აღკვეთი ღონისძიების პირობების დარღვევის ფაქტი და დროულად ცხადდებოდა როგორც საგამოძიებო ორგანოებში, ასევე სასამართლოში. მიუხედავად აღნიშნულისა შესაბამისი და ადეკვატური სასჯელის გამოუყენებლობის შემთხვევაში, რ----- სრული რესოციალიზაციისა და მისი შემდგომი დანაშაულებრივი ქმედების აღკვეთის მიზნით, საჭიროა საპირწონე და შესატყვისი სასჯელის გამოყენება.

ამასთან, მხედველობაშია მისაღები რ----- ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, რომელიც მიმართული იყო იმდაგვარი სიკეთის ხელყოფისაკენ - ჯანმრთელობის წინააღმდეგ, რომლის შედეგადაც მიყენებული მატერიალური ზიანის აღმოფხვრის მიუხედავად, განცდილი ფსიქოლოგიური სტრესის შედეგად, მიყენებული ზიანის სრულყოფილი აღმოფხვრა დაკავშირებულია ხანგრძლივ პერიოდთან.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ რ----- მიმართ სასჯელის მიზნების მიღწევას, კერძოდ ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას, სამართლიანობის აღდგენასა და ბრალდებულის შემდგომ რესოციალიზაციას, უზრუნველყოფს მისთვის სამართლიანი სასჯელის განსაზღვრა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე პირველი პრიმა ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული სანქციის ფარგლებში.

სარეზიუმეო ნაწილი:

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსსკ-ის 209-213-ე, 215-216-ე, 255-ე, 258-260, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე მუხლებით და

და ა დ გ ი ნ ა :

1. რ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126-ე მუხლის 1¹ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით.
2. განაჩენი შემდგომი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს სააღსრულებო

ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

3. გაუქმდეს რ----- მიმართ სიღნაღის რაიონული სასამართლოს 2019 წლის 25 აპრილის განჩინებით შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო და კანონით დადგენილი წესით 29.05.2019 წელს სს „----- გადახდილი გირაოს თანხა 1000 (ათასი) ლარი დაუბრუნდეს გადამხდელ პირს ნ----- (პ/ნ 3-----.

4. საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, საქმეზე დართულ ნივთმტკიცებათა ბედი გადაწყდეს შემდეგნაირად, კერძოდ: რ----- ჯოხი, რაც ინახება შსს კახეთის პოლიციის დეპარტამენტის დედოფლისწყაროს რაიონულ სამმართველოში, განადგურდეს.

5. განაჩენი შედის კანონიერ ძალაში გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

6. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (მდებარე ქ. თბილისი, გრიგოლ რობაქიძის გამზირი, №7ა), სიღნაღის რაიონული სასამართლოს (მდებარე ქ. სიღნაღი, ცოტნე დადიანის ქ. №15) მეშვეობით.

მოსამართლე:
ბუგიანიშვილი

ვალერიან